

MARKA MEVZUATI

Türkiye’de öncelikle 20.07.1871 tarihli Alamet-i Farika Nizamnamesi düzenlenmiştir. Bu nizamname ile incelemesiz tescil sistemi benimsenmiştir. Ancak daha sonra getirilen ek bir kanunla sistem değiştirilerek incelemeli tescil kabul edilmiştir. Ardından da 551 Sayılı Markalar Kanunu 1965 yılında yürürlüğe girmiştir. Bu Markalar Kanununda hizmet markalarının tescil edilmesine imkân verilmediği için hizmet markaları ancak Ticaret Kanunu genel hükümlerine yani haksız rekabet hükümlerine göre korunmaktaydı. Daha sonra 27.06.1995 tarihinde 556 Sayılı KHK ile 551 Sayılı Kanundaki eksiklikler giderilmeye çalışılmıştır. Bu düzenleme ile Türkiye’de marka hukukuna çağdaş bir boyut kazanmıştır. Örneğin hizmet markaları ilk kez düzenlenmiştir. Türk mevzuatında 556 Sayılı KHK kararnamenin dışında yabancı mevzuat da Türk uygulamacılarına yardımcı olmaktadır. Bu hususta örneğin tanınmış markaya ilişkin problemlerde 556 Sayılı Kanun 7/1-ı maddesine göre Paris Sözleşmesine atıf yapmaktadır. Tanınmış markanın ne Paris Sözleşmesinde ne de 556 Sayılı KHK’ de tanımlanmamış ancak Türk Hukukunda tanınmış markaya ilişkin olarak Paris Sözleşmesinin uygulaması da dikkate alınmaktadır.